

[Svend Auken]

Den borgerlige regering er ingen undtagelse. Når den skal pege på en virkelig bedrift, den har øvet, så er det, at den minsandten har kunnet sidde i samfulde 7 år. Se, hvor er vi gode til at blive siddende! – siger den til den undrende befolkning, som i alt fald ikke har svært ved at se, at dens – altså befolkningens – problemer er nogle ganske andre end ministrenes. Folk ser, hvordan arbejdsløsheden, den menneskelige udstødning og den sociale uretfærdighed vokser, samtidig med at Danmark sækker længere og længere agterud, mens ministre overgår hinanden i løfter om, at hvis blot regeringen kan få lov at blive siddende, så skal der nok ad åre komme kæmpeskattelettelser til alle, ikke mindst til de mest velbeslåede, og så skal der nok komme skik på landets økonomi.

Det er nødvendigt at sige det: Befolkningen tror ikke ét ord af det! Vælgerne har et udmærket blik for, når en regering er kørt træt og er mest optaget af sine egne affærer og magtspillet for spillets egen skyld.

Den nuværende regering er ikke blot, som udenrigsministeren siger, slidt, den er næsten slidt op. Frygten for, at KVR-regeringen ville fungere ringere end den tidligere firkløverregering, er desværre gået i opfyldelse.

I den situation er der to brugbare muligheder: enten at skaffe Danmark en helt ny regering eller at prøve at puste nyt liv i den siddende regering.

Socialdemokratiet er selvkært hele tiden rede til den første mulighed, selv om det – det skal ikke skjules – ikke er nogen nem opgave at efterfølge den nuværende regering, så alvorligt forværret som situationen er blevet i de sidste seks år til trods for enestående gode ydre vilkår.

Men det må erkendes, at vælgerne – jeg tror mange af dem fortryder det i dag – har sammensat Folketinget således, at der i alt fald indtil videre er et flertal for den nuværende regering. Det er ærgerligt for landet, men sådan er det.

Socialdemokratiet er også villig til at prøve den anden mulighed, helt at ændre den nuværende regerings politik uden et regeringsskifte. Der er mange, der vil sige, at vi løber en partipolitisk risiko for, at regeringen helt ufortjent får fordel af denne saglige holdning fra vores side, men den risiko må vi naturligvis acceptere, hvis det er muligt for os at yde vores bidrag til at løse Danmarks problemer.

Vi ønsker i samarbejde med andre partier i og uden for regeringen at få flere i arbejde, styrke virksomhedernes produktion og indtjening, nedbringe den gigantiske udlandsgæld og skabe større tryghed og retfærdighed.

Der er nok mange, der vil sige, at det bliver meget svært, måske kan det slet ikke lade sig gøre. De hæfter sig ved, som jeg sagde det før, at vi i Danmark har haft utrolig gode ydre vilkår i de sidste syv år, og alligevel er vi under den nuværende regering på vej mod nye triste rekorder i arbejdsløshed og gæld.

Jeg må minde om, at på blot én måned er arbejdsløsheden vokset med knap 6.000 nye ledige, og på et år er den gået op med næsten 30.000, uden at der er gjort noget i den anledning, og det vel at mærke under en periode med højkonjunktur. Man kan forestille sig, hvordan det ville have set ud, hvis vi havde levet under et økonomisk tilbageslag.

Jeg er enig med dem, der er i tvivl. Jeg tror også, det bliver svært at klare Danmarks problemer, men jeg og Socialdemokratiet har ikke opgivet troen på en løsning, der både virker og er retfærdig.

Må jeg i den forbindelse minde om det såkaldte fingeraftryksforlig om finansloven for knap to år siden. Ved det forlig gjorde vi to kunststykker. Det lykkedes både at give et virkningsfuldt løft til danske eksportvirksomheder gennem omlægning af eksportafgifter og eksportpakke, som nu viser sig gennem glædelige resultater som stigende eksport, og også at yde en retfærdighedshandling over for pensionisterne, efterløns- og dagpengemodtagerne, børnefamilierne og familier med beskedne indtægter i øvrigt. Det lykkedes også at skaffe flere penge til uddannelser på arbejdsmarkedet, og endelig fik fonde og pensionskasser bedre muligheder for aktiv anbringelse af deres penge i nye arbejdspladser.

Se, det forlig indgik den daværende firkløverregering med Socialdemokratiet, og det virkede, og det var retfærdigt.

Vi skal igen forsøge at sætte nye fingeraftryk på udviklingen, fingeraftryk, der øger retfærdigheden, og som effektivt nedbringer arbejdsløshed og gæld. Socialdemokratiet vil, og vi har den politiske vilje og de nødvendige politiske forslag. Ikke blot i det økonomiske program »Gang i 90'erne«, men også i vores erhvervs-handlingsplan, i forslag til en ungdomsgaran-